

Dernæst foretoges:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende et af den internationale Arbejdskonference i Genua i Aaret 1920 vedtaget Udkast til Konvention angaaende Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsførlis.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1104).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Rigsdagsbeslutning (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketinget Meddelelse om denne Vedtagelse.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov om Tinglysning Nr. 111 af 31. Marts 1926.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 408; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 727).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ingeborg Hansen): Som det vil fremgaa af den Betænkning, Udvalget har afgivet, har et Flertal inden for Udvalget, bestaaende af Socialdemokrater, Radikale og Konservative, med Ministerens Tilslutning stillet nogle Ændringsforslag.

I Lovforslagets § 1 stod der oprindeligt, at Rettigheder over fast Ejendom, om hvilke det med Rimelighed maa antages, at de er gyldigt stiftet med Retsvirkning for Trediemand uden Tinglysning før 1. April 1927, kan undergives den lettere

Behandling, som Loven giver Anvisning paa. Udvalgets Flertal har ønsket Ordene „med Rimelighed“ slettet for derved at gøre Skønnet videre; den Antagelse, at disse Rettigheder er stiftet paa gyldig Maade, skulde være tilstrækkeligt, uden at det just skulde være „med Rimelighed“.

Ændringsforslag Nr. 2 er stillet til § 2. Allerede ved første Behandling fremsatte Ordføreren for Det konservative Folkeparti det Spørgsmaal, om man ikke kunde indføre en Ændring her, idet Lovforslaget var formuleret paa en saadan Maade, at der nødvendigvis maatte foreligge en Tvist mellem Parterne, for at man kunde faa den lettere Behandling. Justitsministeren stillede sig allerede dengang imødekommende og har nu tiltraadt det af Flertallet stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at hvis der er Tvivl om, hvorvidt en saadan Rettighed er gyldigt stiftet, kan enhver, som har Interesse i Sagen, forlange den nemmere Behandling foretaget. Ordet „Tvist“ i 1ste Stykke, 2den Linie, foreslaas ændret til „Tvivl“, og i 3die Linie foreslaas Ordene „enhver af Parterne“ ændret til „enhver, der mener at have Interesse i Spørgsmaalets Afgørelse“.

Som Følge af disse Ændringer maa nogle Ord i 2det Stykke, 3die Linie, ændres, nemlig Ordene „de tvistende Parter og andre“ til „enhver“ og Ordet „deres“ i 4de Linie til „hans“, saa at Dommeren ved anbefalet Brev med 14 Dages Varsel skal indkalde enhver, hvis Interesser, efter hvad der er ham bekendt, berøres af Sagen.

Det tredje Ændringsforslag gaar ud paa at forkorte Varslet i Statstidende fra 12 Uger til 6 Uger. Dette behøver formentlig ikke nærmere Kommentar, det er for at gøre Indkaldelsen nemmere.

Ændringsforslag Nr. 4 angaar de Dagblade, hvori Bekendtgørelsen skal indrykkes. I Lovforslaget hed det oprindeligt „et eller to“ Dagblade. Ved første Behandling udtalte den ærede radikale Ordfører Ønsket om at faa det ændret paa Grund af forskellige lokale Forhold, saa at man ikke nødvendigvis begrænsede det til et eller to Dagblade. Efter Samraad med Ministeren foreslaar Udvalgets Flertal „et eller to“ ændret til „to eller flere“. Dommeren skal herefter i hvert Fald indrykke Bekendtgørelsen i to Blade, hvis han overhovedet skønner det nødvendigt, at saadan Indkaldelse finder Sted.

Endelig har Udvalgets Flertal i Betænkningen henledt Opmærksomheden paa det naturlige i, at Dommeren sørger for, at